

ישמח משה במתנת חלקו. כי עבד נאמן קראת לו. כליל תפארת בראשו נתת. בעמדו לפניך על הר סיני. ושני לחות אבנים הוריד בידו. וכתוב בהם שמירת שבת. וכן כתוב בתורתך: ושמרו בני ישראל את השבת. לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות היא לעולם. כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ. וביום השביעי שבת וינפש:

ולא נתתו ה' אלהינו לגויי הארצות. ולא הנחלתו מלכנו לעובדי פסילים. וגם במנוחתו לא ישכנו ערלים. כי לישראל עמך נתתו באהבה. לזרע יעקב אשר גם בתורתך: עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובה. ובשביעי רצית בו וקדשתו. קמדת ימים אותו קראת. וזכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו. קדשנו במצותיה ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובה ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו ה' אלהינו באהבה וברצון שבת קדשה. וננוחו בו ישראל מקדשי שקמה: ברוך אמה ה' מקדש השבת:

שמות לא

(יב) ויאמר ה' אל משה לאמר:
 (יג) ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני וביניכם לדרתכם לדעת כי אני ה' מקדשכם:
 (יד) ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה:
 (טו) ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש לה' כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת:
 (טז) ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם:
 (יז) ביני ובין בני ישראל אות הוא לעולם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ס
 (יח) ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לוח העדת לוח אבן כתבים באצבע אלהים:

בראשית א-ב

(לא) וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי: פ
 (א) ויכלו השמים והארץ וכל צבאם:
 (ב) ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה:
 (ג) ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

אוצר המדרשים (אייזנשטיין) חסר ויתר עמוד 197

כל ימי בראשית לא נאמר בהם ה"א אלא בששי דכתיב ויהי ערב ויהי בקר יום הששי... ד"א הששי שאם אין ישראל מקבלים את התורה (שנתנה בששי בסיון) הנני מחזיר את העולם לתוהו ובוהו.

<u>שמות כ</u>	<u>דברים ה</u>
(ז) זכור את יום השבת לקדשו: (ח) ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: (ט) ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך: (י) כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר במ וינח ביום השביעי על כן ברך ה' את יום השבת ויקדשהו: ס	(יא) שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך ה' אלהיך: (יב) ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך: (יג) ויום השביעי שבת לה' אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושוורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך: (יד) וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך ה' אלהיך משם ביד חזקה ובזרע נטויה על כן צוך ה' אלהיך לעשות את יום השבת: ס

שמות פרק ג

(יח) ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל מלך מצרים ואמרתם אליו ה' אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה

נלכה נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה לה' אלהינו:

(יט) ואני ידעתי כי לא יתן אתכם מלך מצרים להלך ולא ביד חזקה:

(כ) ושלחתי את ידי והכיתי את מצרים בכל נפלאתי אשר אעשה בקרבו ואחרי כן ישלח אתכם:

שמות פרק טו

(כב) ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים:

(כג) ויבאו מרתה ולא יכלו לשתת מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה:

(כד) וילנו העם על משה לאמר מה נשתה:

(כה) ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם **שם לו חק ומשפט ושם נסהו:**

שמות (פרק יט)

(ו) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל:

בראשית (פרק מז)

(יח) ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה הבהמה

אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גוינתו ואדמתנו:

(יט) למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו עבדים לפרעה

ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם:

(כ) ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ

לפרעה:

(כא) ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו:

(כב) רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן לא

מכרו את אדמתם:

(כג) ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את האדמה:

(כד) והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר בבתיכם

ולאכל לטפכם:

(כה) ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה:

(כו) וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא היתה

לפרעה:

(כז) וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד: